

Ο ΛΕΟΝΤΑΡΗΣ

ἘΣΥΝΕΙΘΙΣΑΝ νὰ παραβάλλουν τοὺς καλῶς ὀπλισμένους μὲ ἄστακόν. Ἡ πανοπλία ἐν τούτοις τοῦ ὀρεκτικοῦ τούτου ὀστρακοδέρμου εἶνε τίποτε, ἂν τὴν συγκρίνῃ κανεὶς μὲ τὴν πολεμικὴν ἐξάρτησιν ἑνὸς ἐκ τῶν συμπολεμιστῶν μου.

Διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους ἀμελῶ ἐπίτηδες νὰ ἐξηγήσω, τὸν ἄνθρωπον αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἀναμφιβόλως εἶνε λείψανον ἄλλων ἐνδόξων ἐποχῶν τῆς Πλάκας καὶ τοῦ Μεταξουργείου, ἡ ἀρμοδιὰ ὑπηρεσία ἐπροίκισε μὲ ἓνα γκρᾶ, μίαν ξιφολόγχην καὶ ποσότητα φυσιγγίων, ἀρκετὴν διὰ τὴν ἀτομικὴν του ἄμυναν. Δὲν ἐπρόκειτο νὰ πολεμήσῃ αὐτὸς ποτὲ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός. Ὁ γκρᾶς, αὐτὸ τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ξεσχίζει κρέατα καὶ σακατεύει ἀνθρώπους, τοῦ ἐφάνη ἀνεπαρκῆς. Ἐφρόντισε λοιπὸν νὰ καλέσῃ συγχρόνως εἰς ἐπικουρίαν μίαν τεραστίαν μαυροβουνιώτικην καρλασιτόλαν. Ἡ ξιφολόγχη ἐπίσης φαίνεται ὅτι δὲν τοῦ ἐνέπνεε καμμίαν ἀπολύτως ἐμπιστοσύνην, διότι μαζὶ μὲ αὐτὴν ἔκρινε ἀναγκαῖον νὰ ἐπιστρατεύσῃ ὑπερμεγέθη κρε-

« Ἦταν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν παιδιῶν »

μαστήν κάμαν. Ἐπρεπε νὰ τὸν ἐβλέπατε ὠπλισμένο. Ἦτο ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος ὄλων τῶν μικρῶν παιδιῶν εἰς τὰ χωριά τῆς Μακεδονίας, ὅπου ὁ στρατὸς εἰσήρχετο νικηφόρος. Ὑψηλός, μὲ μουστάκες ὡς μακρὰ βοϊδοκέρατα, μὲ τὴν ὄψιν διαρκῶς ἀγριεμένην, ὡς νὰ τοῦ εἶχαν σκοτώσει πρὸ μικροῦ ὄλους τοὺς στενοὺς συγγενεῖς του, μὲ ἓνα γείσον πληκίου τετραγώνου ὡς ὑποστέγασμα καταστήματος, μὲ ἓνα πανταλόνι φουσκωμένον ὡς φουφούλα εἰς τὰ γόνατα καὶ σφιγμένον εἰς τὰ σφυρά, ὅπως αὐτὰ τῶν ποδηλατούντων, ἐβάδιζεν ἢ μᾶλλον μὲ τὸν ἓνα ὄμον σταθερῶς ὑψωμένον ἐκολύμβα πλαγίως ὡς σαργός, ἔχων τὸν γκρᾶν εἰς θέσιν «ἀναρτήσατε», τὰ φυσίγγια τοῦ γκρᾶ χιαστί,

ὅπως οἱ ἀντάρται, εἰς τὴν μέσην του ζωσμένην τὴν καραπιστόλαν, ὑπὲρ τὴν καραπιστόλαν τὰ φυσίγγια τῆς καραπιστόλας, καὶ τέλος παρὰ τὴν ξιφολόγχην κρεμασμένην τὴν τερασίαν κάμαν.

Οὕτω πῶς μετῆμφισμένους παρουσιάσθη κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ πολέμου πρὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ σώματος, εἰς τὸ ὁποῖον προσεκλήθη, καὶ ὁ ὑπασπιστής, ὡσάν ἐμπαιζὼν τὴν πανοπλίαν του, τὸν διώρισε — τί νομίζετε; — μάγειρον τοῦ Ἐπιτελείου! Πρὸς στιγμὴν ἐνόμισα ὅτι θὰ γεμίση τὸ γκρᾶ, θὰ βγάλη τὴν ξιφολόγχην, τὴν καραπιστόλαν, τὴν κάμαν, ὅτι θὰ μεταβάλη τὸ ὑπασπιστήριον εἰς λίμνην αἵματος, πρὸ τοιαύτης βαρυτάτης ὕβρεως. Ἀπεναντίας ὅμως, τὸ πρόσωπόν του ἐξέ-

— «Ἀχ! καὶ νὰ μὴν εἶμαι τώρα ἔκει πάνου νὰ φάω αὐτιά καὶ μύτες!

φραξε μίαν ἱκανοποίησιν, τὴν ὁποίαν, ἀναλόγως τῆς πανοπλίας του, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκφράσῃ μόνον ἐὰν τὸν διέτασσον νὰ κάμῃ αὐτὸς καὶ μόνος ἔφοδον ἐναντίον τουρκικοῦ τάγματος.

Ἐπιστεύσαμεν ὅτι, παραλαμβάνων τὰ μαγειρικά σκεύη τοῦ Ἐπιτελείου, θὰ ἐλάμβανε καὶ τὴν πρόνοιαν νὰ ἐλαφρώσῃ κάπως τὸν ὄπλισμόν του. Ἄλλ' ἠπατήθημεν. Ὁ ἄθλιος ἔφηνε τὸν καφὲν τοῦ Μεράρχου εἰς τὸ καμινέτο μὲ ὀλόκληρον τὸν βαρὺν ὄπλισμόν του, εἰς τὸν ὁποῖον μάλιστα καὶ προσέθεσεν ἀργότερον μίαν τουρκικὴν παλάσκαν καὶ μίαν ἀκόμα ξιφολόγχην, τὴν ὁποίαν ἐσκύλευσεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς δόξης δύο ἡμέρας μετὰ τὴν μάχην, εἰς τρόπον, ὥστε κατήντησεν ἀληθὲς κινητὸν ὄπλοστάσιον.

Ἐν τούτοις δὲν ἐπιθυμῶ διόλου νὰ ἀδικήσω τὸν ἥρωά μου. Ἐδρασεν εἰς πολλὰς κρίσιμους περιστάσεις. Εἰς τὴν ἐποποιίαν τῶν Γενιτσῶν ἔσφαξε δύο χῆνας, τὰς ὁποίας καὶ ἐμάδησε.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐλάμβανε μέρος εἰς ὅλας τὰς μάχας. Ὅταν δέ, ἐκεῖ ποῦ παρηκολούθει τὸν κοχλασμὸν τῆς χύτρας, ἤκουεν ἀπὸ ἀποστάσεως μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας τὰς ἐχθρικὰς ὀβίδας νὰ ἐκρηγνύνται, ἀνέσπα τὴν κάμαν του, τὴν ἐκράδαιεν εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐκράνυγε στερεοτύπως: — "Ἄχ! καὶ νὰ μὴ εἶμαι τώρα ἔκει πάνου νὰ φάω αὐτιά καὶ μύτες!

Ἔβασε κατόπιν τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην της καὶ ἀνεκάτευν ἡσυχῶς τὸ φαγητὸν μὲ τὴν κουτάλαν. Ἦτο θρασύς καὶ φορτικὸς πρὸς τοὺς συναδέλφους του, ἔγινε δὲ ἀκόμα αὐθαδέστερος, ὅταν ἐνόησεν ὅτι ὁ Μέγαρχος εὗρισκε τῆς ἀρεσκείας του τὰ φαγητά. Ἠσχίσε νὰ διατάσῃ ὅλον τὸν κόσμον, νὰ ἐπεμβαίῃ παντοῦ, εἰς τὴν ὑγειονομικὴν, τὴν οικονομικὴν, ἀκόμα καὶ τὴν μάχιμον ὑπηρεσίαν. Ἡ μόνη ἐκδίκησις ὅλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ὑπέφεραν τὰς ἐνοχλήσεις του, ὑπῆρξεν ὅτι τὸν ἀπεκάλουν:

— Ὁ κύριος ὑπομέγαρχος!

Πρῶγμα τὸ ὅποιον, ἀντὶ νὰ τὸν δυσαρρεστῇ, ἀπεναντίας τὸν ἔκαμνε νὰ λάμπῃ ἀπὸ ὑπερηφάνειαν,

— Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, φίλε μου, μοῦ ἔλεγε μίαν ἡμέραν κάποιος ἀξιωματικός, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς παρέσχεν ἀληθεῖς ὑπηρεσίας. Ἡ κακὴ ἢ καλὴ κατάστασις τοῦ στομάχου τοῦ διοικητοῦ μιᾶς μεραρχίας δὲν εἶνε πρῶγμα μικρὸν εἰς ἕνα πόλεμον. Τὸ νὰ κατορθώσῃ ἕνας ἄνθρωπος νὰ διατηρήσῃ αὐτὸν τὸν στόμαχον εἰς ἀμεμπτον κατάστασιν, εἶνε ὡς νὰ συνεισέφερεν ὑπὲρ τῆς νίκης τὴν δρᾶσιν δύο τουλάχιστον ταγματῶν.

ΣΠ. ΜΕΛΑΣ

ΤΟΥ ΓΥΡΙΣΜΟΥ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΧΑΡΑ σὲ σὰς ποῦ ἐρχόσαστε, καὶ τρεῖς χαρὰ σὰ στήθεια
ποῦ εὐτυχισμένα καρτεροῦν τ' ἀντίκιο σας κεφάλι
γεροτὸ ἀπάνω τους νὰ πῆ τὴν μαγικὴν ἀλήθεια,
ποῦ ἢ Νίκη μὲ τὰ χεῖλη σας τὰ τιμημένα ψάλλει.

Χαρὰ σὲ σὰς, καὶ τρεῖς χαρὰ σ' ἐκείνους ποῦ μαζὶ σας
θὰ μοιρασθοῦνε τοῦ χλωροῦ δαφνόκλαδου τὴ σκέπη,
καὶ μὲ τὰ χεῖρια ὀλότρεμα θ' ἀγγίζουν τὸ σπαθί σας,
ποῦ ἀνάστησε τὰ μυθικὰ παληῶν ἡρώων ἔπη.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ